

- sabiedrībai, kas uzņēmuma iegādes procesā ir pircēja un kura nav reģistrēta Somijā, un uzņēmuma iegādes mērķsabiedrība ir reģistrēta Somijā;
  - sabiedrībai, kas uzņēmuma iegādes procesā ir pircēja un kura ir reģistrēta Somijā, un uzņēmuma iegādes mērķsabiedrība nav reģistrēta Somijā;
  - sabiedrībai, kas uzņēmuma iegādes procesā ir pārdevēja un kura nav reģistrēta Somijā, un uzņēmuma iegādes mērķsabiedrība ir reģistrēta Somijā;
  - sabiedrībai, kas uzņēmuma iegādes procesā ir pārdevēja un kura ir reģistrēta Somijā, un uzņēmuma iegādes mērķsabiedrība nav reģistrēta Somijā?
- 2) Vai lietā nozīme ir tam, ka apdrošināšana attiecas tikai uz atbildību nodokļu jomā, kas attiecībā uz mērķsabiedrību ir radusies pirms uzņēmuma iegādes procesa īstenošanas?
- 3) Vai lietā nozīme ir tam, vai uzņēmuma iegādes priekšmets ir mērķsabiedrības akcijas vai uzņēmējdarbības daļa?
- 4) Vai situācijā, kurā uzņēmuma iegādes priekšmets ir mērķsabiedrības akcijas, nozīme ir tam, ka garantijas, kuras pārdevējs ir devis pircējam, attiecas tikai uz to, ka pārdevējam ir īpašumtiesības uz pārdotajām akcijām un attiecībā uz tām nepastāv nekādi trešo personu prasījumi?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/138/EK (2009. gada 25. novembris) par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārpadrošināšanas jomā (OV 2009, L 335, 1. lpp.)

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 8. februārī iesniedza Østre Landsret (Dānija) –
A/Udlændinge- og Integrationsministeriet**

(Lieta C-89/18)

(2018/C 142/44)

Tiesvedības valoda – dāņu

Iesniedzējtiesa

Østre Landsret

Pamatlietas puses

Prasītāja: A

Atbildētājs: Udlændinge- og Integrationsministeriet

Prejudiciālie jautājumi

1. Ja ir ieviesti “jauni ierobežojumi” attiecībā uz ģimenes atkalapvienošanu starp laulātajiem, kas *prima facie* pārkāpj Lēmuma Nr. 1/80 13. panta “atturēšanās no jebkādas darbības” klauzulu (Asociācijas Padomes 1980. gada 19. septembra Lēmums Nr. 1/80 par asociācijas izveidi, kas attiecas uz 1963. gada 12. septembra Līgumu starp Eiropas Ekonomikas kopienu un Turciju, ar kuru izveido asociāciju starp Eiropas Ekonomikas kopienu un Turciju), un šādi ierobežojumi ir attaisnoti, balstoties uz “veiksmīgas integrācijas” apsvērumu, ko ES Tiesa atzinusi 2016. gada 12. aprīļa spriedumā lietā C-561/14 *Genc* (¹), skat. arī 2014. gada 10. jūlija spriedumu lietā C-138/13 *Dogan* (²), vai tāda tiesību norma kā Dānijas Likuma par ārvalstniekiem (*Udlændingeloven*) 9. panta 7. punkts – saskaņā ar kuru cita starpā vispārējs nosacījums personas, kura ir trešās valsts valstspiederīgais un kurai ir uzturēšanās atļauja Dānijā, ģimenes atkalapvienošanai ar šādas personas laulāto ir tāds, ka pāra piesaiste Dānijai ir lielāka nekā Turcijai – ir uzskatāma par “attaisnotu ar primāru vispārējo interešu apsvērumu, [...] ir piemērota, lai nodrošinātu likumīgā mērķa īstenošanu, un [...] nepārsniedz to, kas ir nepieciešams tā sasniegšanai”?

2. Ja atbilde uz 1. jautājumu ir apstiprinoša un piesaistes prasība tiek uzskatīta par piemērotu integrācijas mērķa sasniegšanas nodrošināšanai, vai ir iespējams, nepārkāpjot ierobežojumu pārbaudi un samērīguma prasību:

- (i) piemērot praksi, saskaņā ar kuru, ja laulātais ar uzturēšanās atļauju dalībvalstī (atsauces persona) pirmo reizi ieradies Dānijā 12–13 gadu vecumā vai vēlāk, izvērtējot atsauces personas piesaisti dalībvalstij, būtiska nozīme tiek pievērsta šādiem jautājumiem: vai personai ir vai nu bijis apmēram 12 gadu ilgs ilgtermiņa likumīgas uzturēšanās periods dalībvalstī, vai ir bijis uzturēšanās periods un stabila darba vieta dalībvalstī ar būtisku saskari un komunikāciju ar kolēģiem un jebkuriem klientiem dalībvalsts valodā, un kas ir turpinājies bez būtiskiem pārtraukumiem vismaz četrus līdz piecus gadus, vai ir bijis uzturēšanās periods un stabila darba vieta bez būtiskas saskares un komunikācijas ar kolēģiem un klientiem dalībvalsts valodā, kas ir turpinājies bez būtiskiem pārtraukumiem vismaz septiņus līdz astoņus gadus;
- (ii) piemērot praksi, saskaņā ar kuru pret piesaistes prasības izpildi liecina tas, ka atsauces persona ir uzturējusi būtisku piesaisti savai izcelsmes valstij, dodoties biežās vai ilgtermiņa vizītēs uz izcelsmes valsti, savukārt, piešķirot atļauju, īstermiņa brīvdienas vai uzturēšanās saistībā ar izglītību netiek ņemtas vērā;
- (iii) piemērot praksi, saskaņā ar kuru pret piesaistes prasības izpildi ļoti būtiski liecina tā sauktā “precējies, šķīries un atkārtoti salaulājies” situācija?

⁽¹⁾ Tiesas spriedums, 2016. gada 12. aprīlis, ECLI:EU:C:2016:247.

⁽²⁾ Tiesas spriedums, 2014. gada 10. jūlijs, EU:C:2014:2066.

Prasība, kas celta 2018. gada 8. februārī – Eiropas Komisija/Grieķijas Republika

(Lieta C-91/18)

(2018/C 142/45)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāves: A. Kyratsou un F. Tomat)

Atbildētāja: Grieķijas Republika

Prasītājas prasījumi

— Atzīt, ka, pieņemot un atstājot spēkā tiesisko regulējumu, ar kuru:

- i. *tsipouro/tsikoudià* [grieķu vīnogu degvīns], ko saražojuši “pastāvīgie destilētāji”, tiek aplikts ar akcīzes nodokli pēc likmes, kura ir samazināta par 50 % salīdzinājumā ar valsts standartlikmi, lai gan no citām dalībvalstīm ievestie alkoholiskie dzērieni tiek aplikti ar akcīzes nodokli pēc valsts standartlikmes, Grieķijas Republika nav izpildījusi Direktīvas 92/83/EEK ⁽¹⁾ 19. un 21. pantā, tos skatot kopā ar tās 23. panta 2. punktu, kā arī LESD 110. pantā noteiktos pienākumus;
- ii. *tsipouro/tsikoudià*, ko saražojuši “gadījuma rakstura destilētāji”, tiek aplikts ar akcīzes nodokli pēc vēl vairāk samazinātas likmes, lai gan no citām dalībvalstīm ievestie alkoholiskie dzērieni tiek aplikti ar akcīzes nodokli pēc valsts standartlikmes, Grieķijas Republika nav izpildījusi Direktīvas 92/83/EEK 19. un 21. pantā, tos skatot kopā ar tās 22. panta 1. punktu un ar Direktīvas 92/84/EEK ⁽²⁾ 3. panta 1. punktu, kā arī LESD 110. pantā noteiktos pienākumus;

— piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.